

Publikacje łódzkiej opery

Przez 55 lat w operze pracowało wielu fotografów, wystarczy wspomnieć takich artystów jak Franciszek Myszkowski, Jerzy Neugebauer, Juliusz Multarzyński czy Henryk Śmigacz. Jest jednak jeden artysta-fotograf, który spędził w operze ponad 35 lat – to Chwalisław Maria Zieliński, który obchodzi 50-lecie pracy artystycznej. Wydano więc album ze zdjęciami, które tyle lat robił za kulisami. Tak powstało wydawnictwo „Mój teatr”.

Drugi z albumów "Ryszard Kaja w Teatrze Wielkim w Łodzi" opowiada o teatrze i ludziach teatru trochę z innej strony. Pokazuje nie tylko to, co widać ze sceny, gdy podnosi się kurtyna, ale również codzienne życie. Ryszard Kaja to scenograf, malarz, grafik, dekorator wnętrz i przyjaciel wielu pracowników Teatru Wielkiego w Łodzi. Album przypomina plakaty, projekty kostiumów, a przede wszystkim sylwetki osób, które uwiecznił artysta.

Oba te wydawnictwa można zakupić w teatrze przed spektaklem lub w przerwie spektaklu. Album „Mój teatr” kosztuje 90 zł. Album „Ryszard Kaja w Teatrze Wielkim w Łodzi” kosztuje 60 zł. Istnieje również możliwość zakupu w Biurze Obsługi Widzów.

Powstało jeszcze jedno wydawnictwo jubileuszowe - kalendarz książkowy na 2022 rok. To nie jest zwykły kalendarz. To kalendarz, który uczy i przypomina. Oczywiście uczy o Teatrze Wielkim w Łodzi, bo można tam znaleźć wiele ciekawostek związanych z instytucją.

Chwalisław Maria Zieliński

Fotografia to jego zawód i pasja. Swoje życie zawodowe poświęcił głównie teatrowi. Początkowo związał się z Łódzkim Ośrodkiem Telewizyjnym, gdzie wykonywał fotosy ze spektakli Teatru Telewizji i programów rozrywkowych. W 1975 roku rozpoczął pracę w Teatrze Wielkim w Łodzi, w którym pracował do 2012 roku, wykonując dokumentację spektakli operowych, baletowych, koncertów, 52 edycji Warsztatów Operowych, 15 edycji Łódzkich Spotkań Baletowych, aż do przejścia na emeryturę.

Równolegle współpracował również z Teatrem Muzycznym i łódzkimi teatrami lalkowymi. Jednocześnie uprawiał różne dziedziny fotografii: okolicznościową, katalogową, portretową, reportażową. Swoją wiedzę dzielił się z młodzieżą pracując w szkole gdzie nauczał zawodu fotografa. Ciągłe aktywny zawodowo w różnych dziedzinach. Obecnie współpracuje przy tworzeniu Cyfrowego Muzeum Teatru Wielkiego w Łodzi.

Ryszard Kaja

Ur. 1962 w Poznaniu, malarz, grafik, scenograf, dekorator wnętrz. Kontynuator rodzinnych tradycji artystycznych. Jego ojcem był Zbigniew Kaja, znany grafik, scenograf, jeden z twórców polskiej szkoły plakatu, matka – Stefania była ceramiczką i malarką. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (dzisiejsza ASP), dyplom z malarstwa otrzymał w pracowni malarstwa profesora Norberta Skupniewicza.

W 1989 debiutuje jako scenograf w Teatrze Wielkim w Łodzi tworząc oprawę plastyczną do spektaklu „Ernani” Verdiego, za co zostaje nagrodzony pierwszą Złotą Maską, jednocześnie nawiązuje stałą współpracę z Polskim Teatrem Tańca Ewy Wycichowskiej.

Był etatowym głównym scenografem Teatru Wielkiego w Łodzi, Opery i Operetki w Szczecinie i Teatru Wielkiego w Poznaniu. Lata 1989-2000 można zdecydowanie nazwać okresem teatralnym,

bowiem w tym czasie zrealizował grubo ponad setkę scenografii zarówno w kraju – na niemal wszystkich scenach teatrów muzycznych – jak i za granicą m. in. we Francji, Niemczech, Brazylii, Argentynie, Izraelu, Egipcie.

Wzajemne przenikanie się świata malarstwa i scenografii stało się jego rozpoznawalną wizytówką artystyczną. Faworyzuje pracę w operze, ale decyduje się także na częstą współpracę z baletem, dramatem, telewizją i filmem.

Decydującą, z latami coraz ważniejszą rolę, spełnia w jego spektaklach kostium. Opracował swój własny, niepowtarzalny styl jego tworzenia, rozpoznawalny na pierwszy rzut oka. Jest kontynuatorem tradycji „malarskiego kostiumu” Wierchowicz i Pankiewicza, gdzie nadrzędną zasadą jest wierne przeniesienie malarskiej wizji szkicu na scenę. Projekty uzyskują wówczas rangę samodzielnych miniatur. W przeciwieństwie do swoich obrazów – projekty i szkice teatralne chętnie pokazuje na wystawach towarzyszących premierom (Teatr Wielki w Warszawie, Teatr Wielki w Łodzi, Teatr Współczesny w Szczecinie, Teatr Wielki w Poznaniu, Teatr im. S. Jaracza w Łodzi, Teatr Lubuski w Zielonej Górze, Teatr Polski we Wrocławiu).

Dla czołowych polskich scen operowych projektował scenografię między innymi do takich spektakli, jak: „Bal maskowy”, „Ernani”, „Falstaff” i „Rigoletto” Verdiego, „Madame Butterfly” Pucciniego, „Carmen” Bizeta, „Cyruk sewilski” Rossiniego, „Czarodziejski flet” Mozarta, „Don Pasquale” Donizettiego, „Skrzypek na dachu” Steina i Bocka, wielokrotnie „Tosca” Pucciniego, a także „Wolny strzelec” Webera, „Orfeusz w piekle” Offenbacha „Nędza uszczęśliwiona” Kamieńskiego, „Krakowiacy i górale” Bogusławskiego i „Ester” Szymanowskiego. Stworzył wizje plastyczne między innymi do baletów: „Dziadek do orzechów” i „Jezioro łabędzie” Czajkowskiego, „Giselle” Adama, „Skrzypek opętany” Małeckiego, „Grek Zorba” Theodorakisa, „Makbet” Morricone, „Fantazja na Harnasie” Kilara, „Popołudnie Fauna” Debussy'ego, „Romeo i Julia” Veredona do muzyki Berlioza.

W teatrach dramatycznych projektował scenografię do przedstawień: „Sen nocy letniej” Shakespeare’a, „Dwustronne lustro” Millera, „Droga do Mekki” Fugarda, „Damy i huzary” Fredry, „Szczęśliwe dni” Becketta, „Kubuś i jego pan” Kundery, „Kontrabasista” Süskinda i do „Niejakiego Piórko” Michaux.

materiały prasowe